

Nr 28.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående ersättning åt A. Sällström för utfört arbete å kronolägenheten Dalen nr 7, Vitberget.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 106, av herrar *Holmberg* samt *Hagberg* i Luleå har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att tillerkänna innehavaren av skogstorpet Dalen nr 7, Vitberget, *Amandus Sällström*, skälig ersättning för utfört arbete på den upplåtna kronolägenheten».

Motionärerna ha bland annat upplyst, att *Sällström* utöver kostnader för odlingsarbetet under de senaste åren haft betydande utgifter för förbättring av byggnaderna å fastigheten. *Sålunda* hade han byggt en ny ladugård för en kostnad av 2 350 kronor, ombyggt mangårdsbyggnaden för 3 320 kronor, uppfört ny sommarladugård för 400 kronor och satt nytt stängsel kring fastigheten för 350 kronor. Till dessa arbeten hade han av domänstyrelsen fått bidrag med sammanlagt 900 kronor men hade likväl måst sätta sig i skuld för att kunna bestrida kostnaderna i övrigt.

Utskottet har inhämtat utlåtanden över motionen av domänstyrelsen och 1948 års kronolägenhetsutredning.

Domänstyrelsen har i sitt utlåtande anført, att *Sällström*, som innehaft ifrågavarande skogstorp sedan 1931, på våren 1948 framställt förfrågan, huruvida han kunde erhålla ersättning för å torpet nedlagt arbete, enär han köpt ett hemman och ämnade avflytta från torpet, till vilket han icke lyckats sälja besittningsrätten. Då torpet vore avsett att bibehållas och upplåtas som kronotorp enligt 1943 års kungörelse (nr 532), hade styrelsen genom beslut den 5 maj 1948 meddelat *Sällström*, att styrelsen enligt då gällande bestämmelser icke kunde utverka ersättning för det av honom å torpet nedlagda arbetet; önskade han avträda lägenheten, ägde han att hos jägmästaren göra framställning om att laga avträdessyn bleve hållen i vanlig ordning. I maj hade *Sällström* emellertid avflyttat från torpet och hade därefter, trots skriftlig anmodan från jägmästaren, icke låtit sig avhöra. Sedan jägmästaren i december 1948 till styrelsen anmält, att *Sällström* övergivit torpet och lämnat detsamma utan vård, hade styrelsen anmodat jägmästaren att omedelbart återtaga detsamma. Jägmästaren hade därefter i ortspressen utbudit arrendet utan att lyckas erhålla ny arrendator. Vid sådant förhållande och då stället som jordbrukslägenhet vore i svagaste laget (1,9 hektar odlad jord å lätt sandmark),

hade styrelsen för avsikt att förordna, att skogstorpet skulle nedläggas och den odlade jorden tilläggas de två angränsande lägenheterna som betesmark samt, om spekulant kunde erhållas, boningshuset iordningställas som hyreslägenhet för årsanställd skogsarbetare. Efter ett beslut i angiven riktning kunde ersättning med nu gällande bestämmelser beredas Sällström för det å skogstorpet nedlagda arbetet, varför motionen icke syntes böra föranleda någon åtgärd.

1948 års kronolägenhetsutredning, som från domänstyrelsen inhämtat att styrelsen numera hade för avsikt att nedlägga skogstorpet i fråga, har likaledes framhållit, att vid sådant förhållande ersättning för det på torpet nedlagda arbetet skulle kunna beredas Sällström med tillämpning av nu gällande bestämmelser. Med hänsyn härtill torde någon särskild åtgärd från riksdagens sida icke påfordras i detta ärende.

Utskottet. Rörande de regler, som för närvarande tillämpas i fråga om villkoren för ersättning till avträdare av skogstorp, torde utskottet få hänvisa till vad utskottet anfört därom i sitt utlåtande nr 27 till innevarande riksdag. Såsom av nämnda utlåtande framgår kan i enlighet med Kungl. Maj:t givet bemyndigande, efter prövning i varje särskilt fall, ersättning utgå av statsmedel till sådan avträdare, då det är ett allmänt intresse att fastigheten nedlägges. Sedan domänstyrelsen numera har för avsikt att förordna om nedläggande av ifrågavarande skogstorp, bland annat på den grund, att torpet såsom jordbrukslägenhet är svagt, kan ersättning sedan sådant förordnande meddelats beredas Sällström enligt vanligen tillämpade regler för det arbete, han nedlagt å torpet. Vid sådant förhållande synes skäl icke föreligga för riksdagen att avgöra ersättningsfrågan.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen II: 106 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 28 april 1949.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 27.
